

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellertsz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

O novih pogajanjih med Nemci in Čehi.

Dunajska „Konservative Korrespondenz“ priobčila te dni jako zanimiv članek o novih poskusih pogajanj med Nemci in Čehi, in sicer je spisal ta članek sam državni poslanec dr. K. Kramar. Ker je ravno nemško-češko vprašanje ona točka, v kateri je osredotočena vsa notranja avstrijska politika in ker ni samo Čehom in Nemcem na tem ležeče, da bi izginila in sporna točka s političnega obzorja, marveč bi to želeli tudi vsi ostali avstrijski narodi, da bi prišle na vrsto potem v državnem zboru tudi druge zadeve, velikega političnega in gospodarskega pomena, o čemer pa ne more biti, kakor razmere danes stoje, niti govora, dokler se Čehi vsaj nekoliko ne zadovolji, zdi se nam primerno, da priobčimo tudi mi vsebino tega članka.

Dr. Kramar pravi namreč, da je neovrgljivo dejstvo, da so ravno vladni listi največ zakrivili, ako so tudi najnovjši spravljivi poskusi trčili ob velike zapreke.

Bili so Poljaki, ki so začeli zdaj posredovati med Nemci in Čehi. In baš zaradi tega, ker so bili Čehi prepričani, da so začeli Poljaki to posredovanje iz lastne inicijative in ne vsled vladnega naročila, bilo je Čehom možno, da so se izrekli sklonim za nova pogajanja.

Koj ko je bil storjen od Poljakov prvi tozadevni korak, zdelo se je vladni potrebno, da se je tudi ona potom svojega časopisja začela umešavati v to posredovanje.

S tem pa da se je vlada začela vmešavati v posredovanje in v pogajanja, odrinila je od pogajanj Čehi. In ravno usiljenje vlade v nova pogajanja bilo je krivo, da so Čehi s svojim odgovorom nekoliko zakasneli.

Ko je pa bil dan ta odgovor, zdelo se je potrebno vladnim listom akcijo, ki se je bila že itak kompromitirana od vladne strani, zopet nekoliko bolj oslabeti. Brez vsakega vzroka so namreč jeli vladni listi Poljake napadati ter označevati njih posredovanje kot komedijo. S tem naj bi se ti vladni listi maščevali nad tem, da se ni izvršila že v minoletem zasedanju volitev v delegacije.

Resnici na ljubo se mora pa pabiti, da so napadi, katere spuša vlada v svojih listih na Poljake, popolnoma neopravičeni.

Poljaki so se namreč na vso moč trudili, da bi Čehi pregovorili, da bi opustili iz svojega odgovora prvi odstavek, kateri želji Poljakov bi bili Čehi tudi radi vstregli, ako bi jim bilo to možno.

Stališče čeških strank zahteva natančnejših pojasnil. Najprej mora se popolnoma jasno določiti, da gre zdaj jedino za notranji uradni jezik, nikakor pa ne tudi za zunanji. Prejšnje vlade in posebno pa ustavoverne so stale vedno na stališču, da se ima rešiti jezikovno vprašanje le potom vladnih naredeb. Tako je gališka jezikovna odredba le odredba ministerstva, ne pa kaka postava. Še-le sedanja vlada se je postavila na najnovejše stališče Nemcev in je poleg tega še izjavila, da se ne da v jezikovnem pogledu čisto nič premeniti, ako ne privolijo v to Nemci. Ako bi se hotelo tudi priznati, da bi bilo bolje, ako bi se raba zunanjega uradnega jezika, torej raba jezika s strankami, morala prepustiti zakonodajstvu, mora vsakdo, kateremu so razmere le količkaj znane, pripoznati, da je uredba

notranjega uradnega jezika izključno stvar eksekutive in da se mora vlada pri urejevanju notranjega uradnega jezika držati obstoječih postav. In da obstoje v tem pogledu zakonske odredbe, priznalo je to v znani razsodbi celo najvišje sodišče. Seveda razsodba najvišjega sodišča pripoznala je enakopravnost obeh jezikov.

Zato je pa kar mrgolelo po nemškem časopisju napadov na najvišje sodišče in s tem so pokazali Nemci, da ne spoštujejo niti avtoritete najvišjega sodišča, ako ne razsoja tako, kot bi bilo njim po volji. Ako se zavračajo danes Čehi na upravno ali pa državno sodišče, je to popolnoma nepotrebno, ker je v ti zadevi že itak razsodilo najvišje sodišče.

Stališča, na katerem stoje Čehi, ne more pobijati noben jurist. To stališče je pa tudi iz političnih ozirov jedino mogoče in se na drugo Čehi tudi postaviti ne morejo. To pa ne zaradi tega, kakor da bi bili oni proti vsaki stvari. Nasprotno. Nič ne bi bilo namreč bolj na potu stvari in sploh vsakemu pogajanju, kakor zavest, da si hočejo Nemci pridobiti od Čehov koncesij ali pa jih celo iz njih izsilili zaradi tega, ker jim je sedanja vlada popolnoma neopravičeno dala nekako pravico, Čehom notranji uradni jezik dovoliti, ali jim ga pa odreči. To je nekaj, česar češke stranke na nobeden način ne morejo prenašati, in česar bi vlada, zavedajoč se svojih dolžnosti, nikdar ne smela priznati Nemcem.

Saj so vendar Čehi že nad dve leti imeli svoj notranji češki uradni jezik. Ta jezik se je v svoji porabi v vseh upravnih panogah izvrstno obnesel. Ta jezik bil je Čehom na podlagi obstoječih postav priznavajočih mu enakopravnost z nemškim jezikom v čeških deželah tudi dovoljen. In zdaj naj bi prišli Čehi do svojih pravic šele pod pogojem, ako v to privole Nemci? Kaj takega bi Nemci, ako bi hoteli biti pravični, nikdar ne smeli zahtevati. Resna vlada pa bi morala Nemcem odločno povedati, da se ne pusti pri izpolnjevanju obstoječih postav od nikogar motiti in tudi od Nemcev ne. To bi resna vlada v tem slučaju toliko lagje Nemcem povedala, ker gre tu le za notranjo uredbo uradov in oblasti, in ima tu govoriti pravico jedino le vlada in ji ne sme v tem pogledu nobeden prerekat, dokler se drži obstoječih postav in dokler ne preseže zneskov določenih v proračunu. (Dalje pride.)

Vseučiliščno vprašanje in vprašanje sprave med Slovani in Italijani.

(Dalje.)

Kar se tiče Čehov, je gotovo, da oni ne žele tega toliko iz ljubezni do miru, ampak iz drugih važnih praktičnih razlogov. Oni bijejo hud star boj z Nemci in vlado. V tem boju uporabljajo vsa sredstva in zadnje čase tudi skrajna sredstva parlamentarnega boja: obstrukcijo. V tej borbi so sicer jugoslovanski poslanci vsikdar s simpatijami spremljali Čehi, toda do tega ni prišlo, da bi se bili očitno pridružili obstrukciji. Sedaj se le so se jugoslovanski poslanci očitno in povsem postavili na stran Čehov proti Nemcem in proti vladi. Pa tudi Poljaki so nekako začeli se svojim nastopanjem podpirati zahteve Čehov. S to evolucijo v postopanju Jugoslovanov in Poljakov v zadnji čas se je pozicija Čehov precej učvrstila. Ali da še bolj ojačijo to svojo pozicijo in dokažejo izlasti navzgoraj, da

je vse nezadovoljno se sedanjim stanjem stvari, gre njih stremljenje za tem, da bi tudi Italijane pritegnili na svojo stran. A da povspešijo na to, jim je veliko ležeče na tem, da pride do kakega pomirjenja med nami in Italijani.

Prizadevanja Čehov so jako lepa, opravičena, ali izhajajo s specifično češkega stališča. To zveni nekako trezno, suhoparno iz ust Slovencev, ali pontiku je dolžnost, da konstatira, kar se mu vidi kakor obstoječe dejstvo. Ponavljam torej, da Čehi vodijo jako praktični razlogi njihovega lastnega položaja, ko si prizadevajo, da bi prišlo do kakega sporazumljenja med nami in Italijani.

Drugi, ki nujno žele te sprave, so dalmatinski poslanci. Dalmatinci so se leta in leta borili proti Italijanom in njihovemu nadvladju v deželi. Ali na postopanje avstrijskih vlad je nekaj posebnega in je karakteristično to, da to, kar so storile, prilaja v prilog ravno njim, proti katerim so storile to ali ono. Tako je prišlo tudi Koerberjevi vladi na misel, da bi v Dalmacijo usilila nemški uradni jezik. To je osupnilo Hrvate in Italijane, ko so videli, da se hoče tretji okoristiti na boju, ki so ga oni bili med seboj. Da bi preprečili to so se združili. Tako se je v Dalmaciji porodila misel sporazumljenja med Italijani in Slovani. Tam so se zvezali nekako proti germanizaciji. Za dalmatinske Hrvate je bilo to lahko. Italijani so jim priznali prvenstvo v deželi, priznali so hrvatski značaj dežele, abdicirali so takorekoč z jednim pogojem, da so jim Hrvatje zagotovili nekoliko šol. Pa tudi Lahi so lahko privolili v tako sporazumljenje.

Mi tršaški Slovenci bi bili zadovoljni, ako bi naš jezik užival tu le polovico tistih pravic, ki jih uživa italijanski jezik v Dalmaciji.

Njihov jezik je še vedno vladajoči notranji jezik na sodiščih, kakor da je Dalmacija kje v Siciliji. V deželnem zboru uživajo popolno enakopravnost in morejo svobodno razpravljati v italijanskem jeziku, storiti predloge in resolucije; in kakor v deželnem zboru uživajo Italijani popolno enakopravnost, tudi v socialnem življenju, da-si jih je le pet odstotkov v deželi. V jezikovnem pogledu uživajo sploh vse pravice. Vsprejemši torej roko v spravo, nudjeno jim od Hrvatov, ne le da niso Italijani nič žrtvovali ali izgubili, ampak so še pridobili na šolskem polju. Takega sporazumljenja, take sprave bi si želeli tudi mi.

Tretji, ki so toplo zavzeti za spravo med Slovani in Italijani, so Trentinci. Prebivalstvo v Trentinu je čisto italijansko, a bori se proti nemški večini v deželi tirolski. Oni vodijo že dolgo vstrajen boj za avtonomijo Trentina, da bodo sami gospodarji na svoji zemlji, to je, da postane Trentin posebna provinca za-se. Tej zahtevi Trentincev pa se upirajo Nemci in vlada. Zato bi si Trentinci radi pridobili zaveznikov za to borbo proti Nemcem in proti vladi. Italijani so osamljeni v tej borbi za avtonomijo Trentina. To je razlog, da Trentinci gledajo okolo sebe, kje bi našli koga, ki bi jim pomagal. In oko jim je padlo na nas Slovane. Vidimo torej, da ni morda ljubezen do nas, ki sili Trentince, da žele sporazumljenja med Slovani in Italijani, marveč vodijo tudi njih le praktični razlogi, nakrekovani od njihove lastne koristi. (Dalje pride.)

Dopisi.

Iz gorške okolice, 31. marca 1904.

Predragi prijatelj!

Tvoj kotliček, ki kot lonček v narodni prislovici rad vzkipeva, je v „Soči“ minule sobote zopet za trenotek privzdignil pokrovček ter izbruhnil iz sebe drobtinico razpokljive snovi tvoje burne notranjosti. Strašne reči se morajo go-diti v tem tvojem kotličku, odkar mu ti dopisi podtikajo samo žareče in goreče ogelje! V njem vre, kipi in cvre kakor v notranjosti kakega ognjenika. Ubogi pokrovček visi v vednem omagovanju proti toli razpenjalni sili. V tem omagovanju in omahovanju se zdaj pa zdaj nagne preveč na eno stran, in na drugi strani pa sikne izpod njega razpenjena vsebina, da „Sočine“ črke od sile kar ječe. To se je zgodilo torej zopet v sobotni „Soči“. Izbruhnjena snov je dišala neki po „žveplu“, tako vsaj ti meniš, ko pišeš v notici: „Odkod torej dobijo (ti meniš našo gospodarsko „Goriško zvezo“) vitri-jol in žveplo? Morda odkod daleč, morda pa od blizu, saj „žvepla“ ne manjka tam okoli „Centrifuge“). Z „žveplom“ so dobro založeni, saj jih zalaga A. K. ž njim že pol leta. Toda če porabijo onega iz „žveplarne“ A. K., bo presneto slaba roba!“ — Tako ti, prijatelj, malokdaj doleti tvojo „Sočo“ taka sreča kakor takrat, ko pove golo resnico. Navadno je le res nasprotno, kar ti pišeš, tako, da je med nami nastalo reklo: Lažeš kakor „Soča“. Ali takrat, prijatelj, si povedal resnico, moji dopisi igrajo prav isto ulogo kakor žveplo v zdravilstvu in osobito v trtojeji. Žveplo, kakor veš, nam rabi za razkuževanje škodljivih glivic. Prav enako nalogo imajo tudi ti dopisi, oni imajo razkuževati pohujšljivi in dušljivi vzduh, kateri izpuhteva iz tvoje „Soče“ po celi deželi, posebno vsled tvoje koristolovne politike, vsled tvojih brezvestnih „farbarij“ in umazane pisave ala „Tutti frutti“. Posledica teh tvojih „idealov“ je nevarnost naroda. Zato je treba tako rak-rano na narodnem telesu razkrivati ter jo z razkuževalnimi sredstvi uničevati. Kot taka sredstva so se — to je občno mnenje — ti dopisi imenitno izponesli. Njih razkuževalno moč čutiš seveda ti najtrpkeje. Prav umljivo je, da šteješ zvesto čas, odkar te grizejo in pečejo, odkar ti trpinčijo in razjedajo dušo. Kdo naj ti torej ne veruje, da so zate „presneto slaba roba“. Verujem, verujem, prijatelj! A ravno to tvoje vzdihovanje kaže njih dobre učinke in uspehe. Zato pojdiva po tej poti naprej. Če si ti izmučen in upehan, jaz nisem, zato pa bodi pripravljen da bode „Gorica“ še nadalje škropila „žvepleni“ dež na tvojo „Sočo“ tudi, ko bo moja naloga dovršena. A. K. (Konec pride.)

Rusko-japonska vojska.

Te dni ni bilo na Skrajnem ustoku nobnega posebnega dogodka. Zdaj poročajo listi večinoma le o gibanju vojnih čet ruskih in japonskih, o gibanju pra-

*) Prijatelj, pustiva šalo nad črto, tu spodaj čuj možko besedo, kakor se zrelim možem spodobi. Tebe je strast že popolnoma omamila, ti si prišel na otročja leta. Ti misliš nasprotnika pobiti s pačenjem njegovega imena in naslova, ko mu že drugače ne moreš do živega. Ali prijatelj, to je orožje mlečnozobih in kratkohladih paglavčkov z ulice. Le ti poulični junaki so občutljivi za take otročarije. Zrelega človeka ne morejo doseči, on se jim le smeje. Tako, vidiš, da tudi mi te tvoje cvetke iz poezije smrkovec prav iz labka ponatiskujemo, in sicer zato, ker so tvoje, da jih kažemo našemu čitateljstvu, kako resen mož in kako idealen pisatelj je Andrej Gabršček! A. K.

vimo, o katerem nič pozitivnega ne vedo in si je listi le izmišljujejo, vsak po svoji volji. Posebno mnogo se govori o nakupu transportnih in vojnih ladij na obeh straneh. Iz Berolina pa poročajo, da je določila Rusija svoto 300 milijonov za zgradbo novih oklopnih in torpedovk ter da se pogaja v ta namen z različnimi ladjedelnici. Po tem poročilu bi nameravala zgraditi Rusija še 16 novih oklopnih in več torpedovk.

Domače in razne novice.

Velika „Beseda“ na korist „Šolskemu Domu“ se bo vršila, kakor že naznanjeno, prihodnje nedelje, 10. t. m. Program, ki obsega mešane in ženske zборе, solo-pejle in imenitno glediščno igro, se razpošlje te dni in priobči v prihodnji „Gorici“. Vsak Slovenec dobrega dolženja naj smatra za svojo narodno dolžnost, pomoči k lepemu gmotnemu uspehu veselice, da bo isti odgovarjal tako važnosti namena kakor tudi prirejevalcem.

Opozorjamo naše vinorejce, ki nameravajo naročiti modro galico in žveplo pri „Goriški zvezi“, naj storijo to kmalu, ker letni čas je že močno napredoval, in ni pričakovati, da bi se rok za oglašanje raztegnil čez dan 11. aprila. Drugo naročilo bo itak nekoliko kasno.

Imenovanja. — Finančno ravnateljstvo v Trstu je imenovalo blagajnikom finančne (deželne) blagajne v Trstu oficijala g. Aleksandra de Gavarro, oficijalom pa asistenta g. Riharda Motko. Carinski oficijali so postali asistentje gg. Feliks Jast, Andrej Bavdaz in Frančišek Trojan.

Smrt rodoljuba. — V Ljubljani je umrl veletržec Ivan Rode. Kdo je bil in kaj je bil pokojnik, zapisano bo na spomeniku, ki si ga je postavil sam v svoji oporoki, obdarivši razne narodne ustanove. Zapustil je: družbi sv. Cirila in Metoda, Glasbeni Matici, Slovenski Matici, Dramatičnemu društvu in Radogojju po 500 K, Dijaškemu podpornemu društvu na Dunaju 600 K, Trg. bolniškemu društvu 500 K, Slov. planinskemu društvu 2000 K, Dijaškim kuhinjam: v Ljubljani 300 K, v Kranju 100 K in v Idriji tudi 100 K. Vrhu tega dobi idrijska realka ranjkega zbirko knjig. Hvaležen bodi spomin pok. Ivana Rodeta!

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvo: Ivan Berbuč, deželni odbornik 25 K; Oskar Gabršček, državni poslanec 30 K; dr. Anton Gregorčič 20 K; Jožef Omers, župnik v Sežani 10 K; Janez Wester, kurat v Otaležu 10 K. Za „Mladega gozdarja“ so poslali: Blaž Grča, župnik v Šempasu 3 K; Andrej Žnidarčič, vikar v Gradnem 1 K 20 h; Anton Grbec, vikar v Zapotoku 4 K; Filip Abram, vikar v Pliskovici 3 K; Miroslav Pless, veleposestnik v Devinu 2 K; Lovro Juvančič, župnik v Dornbergu 2 K; Marko Vales, kurat v Branici 2 K; Anton Pahor, vikar v Kronbergu 5 K.

Upravništvo prejelo za „Mladega gozdarja“: Fran Andryšek, kurat v Logu 1 K 50 vin.

Srčna hvala!

Vstajenje. — Kakor vsako leto, se je tudi letos v našem mestu praznovalo Vstajenje na posebno slovesen način: soboto popoldne v stolni cerkvi, pri Sv. Ignaciju, na Placuti in pri oo. kapucinih. Teh slovesnosti udeležilo se je vse polno ljudstva. Pri Sv. Ignaciju svirala je vojaška godba, ter je spremljala pri sprevodu Najsvetejše častna stotinja. Na Placuti, kjer se je vršil sprevod, že proti večeru, bile so vse hiše lepo razsvetljene. Posebno velika udeležba pa je bila pri Vstajenju pri oo. kapucinih. Hiše ulic, po katerih se je premikal sprevod, bile so vse prav lepo razsvetljene. Prav lepo so se prilegali tudi umetelni ognji, katere je priredil pirotehnik g. Makuc, in so ljudje posebno občudovali kolo, ki je bilo na Senenem trgu. Tudi pri tem sprevodu je svirala vojaška godba pod vodstvom g. kapelnika. Istotako lepo sta uspeli tudi slovesnosti na Kostanjevici in pri Sv. Roku, ki sta se vršili v nedeljo zjutraj ob veliki udeležbi pobožnikov.

Potovanje v Rim. — Kdor želi potovati v Rim o priliki, ko se vršijo tam slavnosti v čast sv. Gregorju papežu, naj se oglasi najkasneje do nedelje 10. t. m. pri častnem kanoniku mons. Alpiju v Gorici, ki daje romarjem potrebne izkaznice. Vožnja iz Krmina do Rima stane v tretjem voznom razredu 29 italijanskih lir in 75 čentežmov, v drugem razredu 53 lir naprej in nazaj. Kdor želi medpotoma obiskati Loreto in Asizi, plača vsega skupaj v tretjem razredu 32 lir 35 cent., v drugem pa 57 lir 40 cent. Ena lira je nekaj manj kot ena krona. Romarji bodo morali biti v ponedeljek 18. aprila v Bolonji, od koder se popeljejo ob štirih popoldne v Rim.

Laška predrznost. — Iz Sovodenj nam pišejo: Na Veliko noč proti poludne stala je gruča domačinov na cesti ter se med seboj prijazno razgovarjala. Kar pridrvita dva kolesarja, goriška irredentovca, katera smo potem spoznali, ter meni nič tebi nič vržeta iz svojih „čednih“ ust prelepo, edino njih kulture vredno psovko: *mostri di scia vi!* Naše može je to tako razburilo, da ako bi ne imela koles ter jo tako hitro popihala, bi jima bili naši može gotovo zrahljali njiju še neodrešene kosti. Čez dobro uro potem pa sta se spet vrnila ter dobila za svoje nesramno psovaje naših mož zasluženo plačilo. Mislimo, da si bosta italijansko-irredentovska golobradca zapomnila, kdaj sta na Velikonoč psovala mirne slovenske sovođenjske može.

Napad. — Včeraj, tako so pripovedovali, bili so nekateri solkanski tamburaši v Ročinju. Ko so se pa po noči na vozu vračali nazaj, napadla jih je pod Kanalom petorica italijanskih delavcev, od kojih je eden baje zgrabil konja spredaj za vajeti ter ga hotel ustaviti. Posrečilo pa se mu ni, ker ga je voznik z bičem pošteno naklestil. Govori se, da je jeden izmed tamburašev potegnil v Ročinju večo svoto denara, ter da bi bili to napadalci vedeli.

Mesto Gradež in državna uprava. — Med mestom Gradež in tržaško pomorsko oblastjo so obstajale že desetletja diference zasebno-pravne in administrativno-pravne naravi. Sedaj pa se je baje doseglo sporazumljenje v zmislu, da lastninska pravica do obrežja v Gradežu ostane zagotovljena državi, državna uprava pa odstopa mestu za celo vrsto let pravico do izključnega vporabljanja. Odgovor bo podpisan te dni na Dunaju. S tem je rešeno eno najtežjih in v Avstriji do sedaj še ne odločenih vprašanj glede tal, ki so še le po prodiranju morja postala obrežja.

Spomenik cesarici Elizabeti. — Prejeli smo: Delavski odbor za napravo spomenika blagopokojni cesarici Elizabeti avstrijski preselil se je iz ulice Farneto št. 4. ter se je zjedini s sedežem častnega odbora, na trgu „Piazza del mercato vecchio“ št. 1, II. uadstopje. Ta dva odbora, in oni goriških patrones so že nabrali 80.000 kron. Nada je, da se v kratkem času nabere namenjena svota 100.000 kron. Doznalo se je, da se predstavljajo strankam osebe, ki niso člani omenjenih odborov, in ki niso pooblašteni v nabiranje, in da prosijo prispevkov. Zategadelj si usvojajo omenjeni odbori opozorjati slavno občinstvo, da v nabiranje prispevkov so pooblašteni: v Trstu za častni odbor vsi njegovi člani, za delavski odbor predsednik gospod Iv. Socicgorich in blagajnik gospod Fran Gulič via Media št. 17; v Gorici pa vse patronese. Po pošti pa naj se prispevki pošiljajo: v Trstu za častni odbor gospodu vitezu Alojziju Bernetic-Tomasini, Piazza nuova št. 2, za delavski odbor omenjenemu blagajniku Franu Gulič, in za odbor goriških patrones gospodu vitezu Leopoldu Cozzi, via Alvarez št. 1. v Gorici.

Prihodnje pomlad se bo vršila javna tombola na dvorišču velike vojašnice v Trstu v korist naprave spomenika. Dan igre in stan dotičnega odbora se objavi v svoječasno.

Zahvala in poziv. — Družbi sv. Cirila in Metoda je založnica Ciril in Metodovih vžigalic, tvrdka Ivan Perdan v Ljubljani ravnokar izročila znatno svoto 1000 K kot dobiček od prodaje vžigalic. Hvala tvrdki Perdanovi in vsem odjemalcem in pospeševalcem prometa z našimi narodnimi vžigalicami! Ker ima pa družba sv. Cirila in Metoda vedno več izdatkov za svoje šole in mora iste še razširjati in izpopolnjevati, in ker promet z vžigalicami še daleko ni zadostno razvit (posebno ne po štajerskih in koroških pokrajinah), pozivlje se slovenske trgovce, gostilničarje in sploh slovensko občinstvo, da naj kupujejo Ciril in Metodove vžigalice in s tem podpirajo slovensko šolstvo. Vžigalice se merijo z najboljšimi izdelki te vrste. Tudi narodni ponos zahteva, da ne zanemarimo kupovati slovenskega izdelka.

Čebelarji pozor! — Slovensko čebelarstvo društvo za Kranjsko, Štajersko, Primorsko in Koroško v Ljubljani pričelo je z novim letom izdajati 7. letnik „Slovenskega Čebelarja“. Ta list se odlikuje po vsestransko dobri in bogati vsebini in je edini slovenski strokovni list na polju čebelarje. Moremo ga pri tej priliki našim cenjenim bralcem-čebelarjem najtopleje priporočati. Članom zgoraj navedenega društva se pošilja list brezplačno. Udnina znaša 2 K na leto in naj se pošilja na upravništvo „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani. Na zahtevanje se pošljejo tudi posamezne številke na ogled. — To društvo zavaruje

tudi čebelarje svojih članov proti požaru, tatvini in škodi, ki jo povzročijo čebele, če se pošlje poleg udnine še 30 vinarjev zavarovalnine in natančen popis čebelovje in njene vrednosti.

Pomladne orožne vaje bodo letos v okrožju 3. voja 1. za rezerviste pešpolkov 7, 17, 27, 47, 87 in 97 ter lovskih bataljonov 7, 8, 9 in 20 — od 25. apr. do 7. maja; — 2. za nadomestne rezerviste v dveh oddelkih in sicer od 9. maja do 21. maja in od 30. maja do 11. junija. — Nadomestni rezervisti lovskih bataljonov delajo le eno orožno vajo — od 9. maja do 21. maja. — Pri topniških polkih št. 7 ter 8 in 9 — vrše se vaje v 6 terminih ter se začnejo 18. aprila, 2. maja, 16. maja, 30. maja, 13. junija in 27. junija. Vinogradniki v Istri klicani bodo le v mesecu avgustu.

Vojaške vesti. — Poveljnik ljubljanskega polka št. 17, polkovnik Hugo Hanel pl. Hannafeld, je imenovan za poveljnika 16. brigade. Poveljnik 17. pešpolka pa je postal polkovnik Joahim Bosič. Poveljnik garnizijske bolnišnice v Ljubljani višji štabni zdravnik I. razreda dr. V. Svoboda, je postal sanitetni načelnik 12. voja, v Ljubljano pa pride za poveljnika garnizijske bolnišnice višji štabni zdravnik II. razreda dr. Henrik Kowalski iz Zadra.

Ustreljena medvedka. — Iz Kočevja se piše: V torek 29. m. m. je ustrelil v letovišču „Steinwand“, spadajočem h kočevski graščini, vojvoda Ratiborski veliko medvedko. Medved, na katerega se je tudi streljalo, je pa zbežal.

Tabor pri Boljuni v Istri. — Isterski Hrvatje v pazinskem okraju prirede dne 10. aprila tabor pri Boljuni pod Učko, na katerem bodo razpravljali o teh-le točkah: 1. Občinska postava 2. Razmere med Hrvatimi in Italijani. 3. Položaj Hrvatov v Avstro-Ogrski monarhiji. 4. Splošna volilna pravica. 5. Žalostno stanje Hrvatov. 6. Ljudsko šolstvo.

Zahvala.

Javno se zahvaljujem člani ljudski zavarovalni družbi „Universale“ za tako točno in hitro izplačilo zneska 120 kron 46 vin. na polico št. 322527 plačevaje tedenskih 30 vin. zavarovalnine za življenje svojega sina Franceta Plesničar-ja, ki je umrl po 23 mesečnem zavarovanju.

V potrdilo tega se podkrižujem

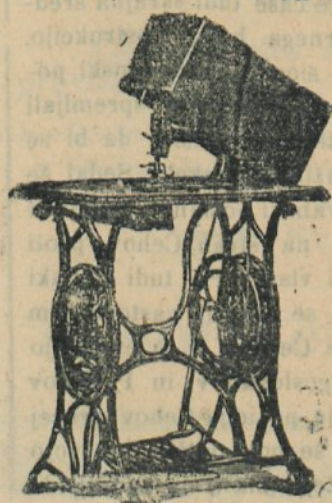
+ Marija Plesničar,

priča: Valentin Humar z Banjšic, Matevž Humar „ „

V Št. Andrežu 2. aprila 1904.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča
pristna bela briskih, dalmatinskih in iz vipavskih, isterskih in furlanskih, nogradov.
Dostavlja na dom in razpošlja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.
Cene zmerne. Postrežba poštna.

Janeza Culot
Odlikovana kamnoseška delavnica
se zalogo nagrobnih spomenikov, marmornatih podob, fotografij na porcelanu, raznih del za cerkve itd. preselila se je iz ulice Koren v ulico sv. Antona hiš. št. 16 pri cerkvi. ---

A. Krušič
trgovec in krojaški mojster
Gorica, ulica Gius. Verdi št. 33
naznanja slav. občinstvu, da je dobil ravnokar sveže angleško in avstrijsko blago, kakor tudi svežih izgotoljenih oblek in površnikov raznih vrst v veliki izbiri za bližajočo pomladno sezono.
Izdelek iz lastnega blaga jamčim.

Anton Kuštrin
Gosposki ulic. h. št. 25,
priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajlovščini. Vse blago prve vrste.

Ivan Bednařik
priporoča svojo knjigoveznicu v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Loterijske številke.
2. aprila.
Trst 34 3 52 18 45
Linc 77 11 86 49 71